ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. 24.

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.

Editor S. Hourmouzios Limassol.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ | ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. | 10, ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1884.

ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ εἶνε ΑΝΑΓΚΑΙΑ.

Εἶνε νομίζομεν σπάνιον εἰ μὴ ἀδύνατον ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀνεπτυγμένῃ νὰ μὴ ὑφίσταται λανθάνουσα ἀσυμφωνία τις ἤτοι ἀντιπολίτευσις πρὸς τὰς πράξεις ἢ τὰς ἰδέας καὶ ἀρχὰς τῶν κατεχόντων θέσιν τινα δημοσίαν τὸ γενικὸν καλὸν ἐξυπηρετοῦσαν. Ἡ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὕπαρξις γεννᾶται φυσικῶς. Ἡ κοινωνία ἵσταται εἰς θέσιν τοιαύτην ἔχουσα ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν κατωτάτην βαθμίδα, ἐν ᾗ ὑπερπλεονάζουν τὰ πάθη, αἱ κακίαι, αἱ ἀθέμιτοι πράξεις καὶ ὀρέξεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀνωτάτην ἐν ᾗ ἵστανται οἱ τοὺς κοινωνικοὺς βαθμοὺς καὶ τὰς ἀρχηγίας, κατέχοντες καὶ τὰς τιμὰς καὶ δόξας ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς κοινωνίας ἀπολαύοντες εἴτε ὡς ἐκ τῆς προσωπικῆς ἀξίας καὶ ἀτομικῆς ἱκανότητός των εἴτε ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ βαθμοῦ εἰς ὃν αὐτὴ αὕτη ἡ κοινωνία τοὺς ἔθεσε. Καὶ τὰς δύο ταύτας ἀφισταμένας τῇ κοινωνίᾳ βαθμίδας ἐρᾷ αὕτη ἐπίσης καθαρῶς καὶ εὐδιακρίτως, ἐνῷ τὸν ἐντὸς αὐτῆς ἀναμιγνύμενον δυσκόλως δύναται νὰ ἴδῃ, ὡς λανθάνοντα ὑπὸ τὸν ὄγκον αὐτῆς, δι' οὗ αὕτη τὸν περιβάλλει καὶ καλύπτει. Τὸ βλέμμα λοιπὸν τῆς κοινωνίας ἕλκεται φυσικῶς καὶ διηνεκῶς ὑπὸ τῶν εὐδιακρίτων τούτων ἀντιθέτων σημείων· ἀλλὰ τὸ φύσει φιλόδοξον τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ φροντὶς καὶ μέριμνά του, δός δ' εἰπεῖν καὶ ὁ φθόνος, προσεκτικώτερον τοῦτον καθιστᾷ πρὸς τὸ ἓν ἄκρον, πρὸς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα, ἐνῷ τὴν ἑτέραν τὴν κατωτάτην, μετὰ ψυχρότητος οὕτος καὶ ἀδιαφορίας θεᾶται, περιφρονεῖ τὴν μὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀμίενται ἀνενοχλήτως κυλιόμενοι ἐντὸς τῶν παθῶν ἡ ταύτῃ κακῇ μοίρᾳ, ἢ κακῇ θελήσει ἢ οἱᾳδήτινι ἄλλῃ αἰτίᾳ λαχόντες; ποθεῖ ὅμως καὶ διψᾷ τὴν δὲ, ἢ στενοχωρεῖται διὰ τὴν κακὴν—κατ' αὐτὸν—χρῆσιν τῆς δόξης, τῆς τιμῆς, τῆς θέσεως, καὶ τούτου ἕνεκεν ἢ τὴν μερίδα ταύτην ἀποτελοῦντες ἑλκύουσιν ἐφ' ἑαυτῶν σὺν τῷ φθονερῷ ἢ ἐταστικῷ βλέμματι, τόξα καὶ καταπολεμήσεις διηνεκεῖς.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἢ ὅπου ὑπερισχύει ὁ δεσποτισμὸς ἡ Ἀριστοκρατία, βασιλεύει δηλονότι ἡ ἀμάθεια ἡ τὸν ἕνα τὸν κατώτερον δουλικῶς κλίνουσα ἐνώπιον τοῦ ἄλλου, τοῦ ἀνωτέρου εἴτε κατὰ τὴν περιουσίαν, εἴτε κατὰ τὴν εὔκλειαν, ἡ μεταξὺ τῆς κοινωνίας διασειομένη αὕτη ἀντιπολίτευσις κρύπτεται μετὰ φόβου ἐν πάσῃ μυστικότητι, τὰ δὲ βέλη οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἐντείνῃ κατὰ στήθους οὗ τὴν χεῖρα, ἡ ἀμάθεια παριστᾷ Ἡράκλειον καὶ ὡς πάνυ εὐκόλως δυναμένην ἐν στιγμῇ ν' ἁρπάσῃ τὸ βέλος καὶ δώσῃ αὐτῷ τὴν ἐναντίαν ὅλως διεύθυνσιν. Ὅταν ὅμως, ἢ ὅπου, ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις διέλυσεν ὡς ἰστὸν ἀράχνης τὰς ἀλύσεις καὶ κατέθραυσεν ὡς σκεύη κεραμέως τὰ ἄγκιστρα τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς Ἀριστοκρατίας, ἐκεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις γίνεται φανερὰ καὶ δὴ καὶ μετὰ πατάγου· τὰ βέλη ἀκονίζονται ἐνώπιον τοῦ καθ' οὗ θὰ ἐκπεμφθῶσι, πλῆθος δ' ὁλοφάνερα συντάσσεται ἐνὶ ἢ δύο τοῖς μᾶλλον τολμηροῖς τοῖς μᾶλλον ἱκανοῖς, καὶ οὕτως ἀποτελεῖται τὸ καλούμενον κόμμα· οὕτως ἀπαρτίζεται ἡ ὁμὰς ἡ ἐξελέγχουσα τὰ ἔργα ἡ ἀναμοχλεύουσα τὰς πράξεις, καὶ βασανίζουσα τὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας τοῦ κατοσχόντος τὴν ἀνωτάτην θέσιν, τοῦ ἀναλαβόντος εἴτε ψήφῳ αὐτοῦ τούτου τοῦ λαοῦ εἴτε βουλήσει τῶν ἰσχυρῶν τὴν διεύθυνσιν δημοσίων πραγμάτων καὶ κοινωνικῶν συμφερόντων.

Ἰδοὺ καθ' ἡμᾶς ἡ βαθμιαία καὶ φυσικὴ μόρφωσις τοῦ κόμματος· ἀλλ' ὑπάρχουν κόμματα οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἢ μᾶλλον ζημίαν προξενοῦντα εἰς τὴν ἐν γένει κοινωνίαν, καὶ κόμματα ὧν ἡ ὕπαρξις ἀναγκαιοτάτη τυγχάνει· ἄνευ τῆς ὁποίας τολμᾷ τις εἰπεῖν οὐδὲν ἐξ ὅσων δεῖ γενέσθαι κατορθοῦται. Δύναταί τις εὐκολώτατα ἐκ τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει κόμματι τῶν μέσων ἅτινα πρὸς κατόρθωσιν τοῦ σκοποῦ του μεταχειρίζεται, τῆς ἠθικῆς ποιότητος καὶ ἀξίας τῶν μελῶν τῶν τὸ κόμμα ἀπαρτιζόντων, ἐκ τῆς φιλοπατρίας τούτων, ἐκ τοῦ ζήλου ὃν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ ἔχουσι κ.λ. κ.λ. νὰ διακρίνῃ ἂν τὸ κόμμα ἦνε κακὸν ἢ καλὸν, ἐπιβλαβὲς ἢ ὠφέλιμον, καὶ ἂν ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν ἔχῃ ἐστραμμένον τὸ βλέμμα φέρῃ ἀτομικὸν ἢ γενικὸν χαρακτῆρα, ἢ ἂν ἐπιδιώκῃ ἀτομικὴν ἢ γενικὴν ὠφέλειαν. Ἀλλὰ τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου αἱ ἐνέργειαι περιορίζονται εἰς ἀτομικὰ συμφέροντα καὶ ἰδιοτελείας, πίπτει ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ εὐκολώτατα καταστρέφεται, ἐνῷ τὸ φέρον γενικὸν χαρακτῆρα, βαθμηδὸν αὐξάνει καὶ κραταιοῦται.

Τὸ τοιοῦτον κόμμα εἶνε ἀναγκαιότατον, τολμῶμεν δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι πόλῳ

ἡ κοινωνία ἐν ᾗ ἀντιπολίτευσις δεν ὑπάρχει, δὲν ὑπάρχει οὔτε ζωή· τὸ τοιοῦτον κόμμα βασανίζει ὡς λυδία λίθον καθαρίζει ὡς τὸ πῦρ τὰς ἰδέας καὶ πράξεις τῶν ἀρχόντων, ἀποδεικνύουσα τὸ ἐσφαλμένον καὶ ὑποδεικνύουσα τὸ ὄπερ θεωρεῖ ὀρθόν· κατὰ τοσοῦτον δ' εἶνε ἀναγκαῖον, καθ' ὅσον ἀδύνατον ὁ ἄρχων ὡς ἄνθρωπος νὰ μὴ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ συμπαθειῶν ἢ ἀντιπαθειῶν καλῶν ἢ κακῶν διαθέσεων, καθ' ὅσοι ἀνήκει καὶ οὗτος εἰς κόμμα οὗ οἱ ὀπαδοὶ ὡς οἱ ἀντίπαλοι εἶνε ἄνθρωποι ἐξ ὧν τινὲς, ἴσως, ἐμπαθῶς μόνον ἔμαθον νὰ καταφέρωνται.

Σαφὲς καὶ ἀναμφήριστον γνώρισμα τοῦ ὅτι κόμμα τι ἐξυπηρετεῖ ἰδιοτελεῖς σκοποὺς εἶνε τὸ ἐμπαθῶς καταφέρεσθαι. Ἡ καταφορὰ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει ὡς τὰ πολλὰ τὰ δριά της, πέρα τῶν ὁποίων παύει πλέον τοῦ νὰ θεωρῆται ἀντιπολίτευσις διορθοῦσα τὰ κακῶς ἔχοντα, ἀντιπολίτευσις δηλαδὴ δικαία καὶ νόμιμος. Πᾶσα καταφορὰ καὶ ἐξέλεγξις ἀντιξόων ἰδεῶν καὶ φρονημάτων ἢ πράξεων πρέπει νὰ γίνηται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀπαθείας, τῆς μεγαλειτέρας εὐγενείας καὶ τῆς μεγαλειτέρας εἰλικρινείας· οἱ τρόποι δι' ὧν ἐνεργεῖται ἡ ἀντιπολίτευσις δέον νὰ ὦσιν ἠρτημένοι μετ' ἀρκετῆς δόσεως ἠδύτητός τινος διὰ νὰ προσελκύσωσι πολλοὺς καὶ προσπορίσωσι τῷ κόμματι τὸ ἀναγκαῖον πρὸς κατόρθωσιν τοῦ ὃν ἐπιδιώκει ἐθνωφελοῦς σκοποῦ ἀριθμὸν ὀπαδῶν· ἔχει δὲ καὶ τοῦτο τὸ εὐάρεστον πλεονέκτημα ἡ ἀπάθεια καὶ εἰλικρίνεια κόμματός τινος, τὸ νὰ μὴ καθιστᾷ γελοῖον τοῦτο καὶ ὑποκείμενον εἰς τὰς μομφὰς καὶ εἰρωνείας τοῦ κοινοῦ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν του. Κόμμα μὴ ἔχον τὰ ἀπαιτούμενα ταῦτα καὶ ἀναγκαιότατα προσόντα, φευκτέον καὶ καταπολεμητέον πάσῃ δυνάμει· εἶνε διάβολος σπείρων τὴν διχόνοιαν· εἶνε ζιζάνιον φέρον τὴν καταστροφήν. Κόμμα δὲ ἐστολισμένον διὰ τῶν ρηθέντων πλεονεκτημάτων, δέον νὰ ὑποθάλπηται, δέον νὰ ὑφίσταται, δέον νὰ δημιουργῆται διότι τοῦτο συνεπίκουρον ἔχον τὴν δημοσιογραφίαν δύναται μεγάλης ὠφελείας νὰ γίνῃ πρόξενος.

Τὸ κόμμα τρέφει τὴν δημοσιογραφίαν καὶ ἡ δημοσιογραφία τὸ κόμμα· ἀμφότερα ταῦτα συνυποστηρίζονται συμβιοῦνται καὶ συζωογονοῦνται ἐν ἀδελφικῇ ἀμοιβαιότητι· τοῦ κόμματος τὰς σφαλερὰς ἐνίοτε ἰδέας συζητεῖ καὶ βασανίζει ἀλλ' ἀπαθῶς καὶ ἀμερολήπτως· (ὡς ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ εἴπομεν) ἡ δημοσιογραφία, ἐξάγει δ' εἰς φῶς καὶ παρουσιάζει εἰς τὸ μέσον τὴν μόνην ὀρθὴν, τὴν μόνην πρὸς τὸν γενικὸν σκοπὸν ἐννόμως καὶ λογικῶς ἄγουσαν· τὸ δὲ κόμμα ἀρύεται δυνάμεις, καὶ διορθοῖ καὶ τακτοποιεῖ τὰς ἰδέας του αἵτινες ὑπὸ τῆς δημοσιογραφίας ἐκαθαρίσθησαν ἀπὸ πάσης ἀτομικῆς κηλίδος καὶ ἀπεξενώθησαν πάσης ἰδιοτελείας.

Τὰ δύο ταῦτα, καὶ μόνα ταῦτα, θεμέλιον ἔχοντα τὴν ὠφέλειαν τῆς πατρίδος ἐν γένει, τῆς κοινωνίας ἐν μέρει, στηριζόμενα ἐπὶ τῶν ὀρθῶν καὶ λογικῶν ἰδεῶν καὶ σκέψεων, ἐστολισμένα ὑπὸ τῆς ἀμεροληψίας καὶ ἀπαθείας, καὶ ὑπερανω πάσης ἀτομικῆς ἐπηρείας διατελοῦντα εἶνε οἱ μόνοι ἰσχυροὶ φύλακες τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ, εἶνε οἱ μόνοι πιστοὶ ὑπηρέται παντὸς εὖ ἡγμένου ἔθνους, εἶνε οἱ μόνοι αὐστηροὶ ἐλεγκταὶ καὶ διορθωταὶ παντὸς κακῶς ἔχοντος, διότι τούτοις (ἀλλὰ τοιούτοις) καὶ μόνοις καὶ Κυβέρνησις προσέχει καὶ λαὸς ὑπακούει.

Κυρὰ Κυβέρνησις !

Δὲν εἶμ' ἐγὼ ποῦ σοῦ πκτὴν ἄλλην φορὰν ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ δώσῃς εἰς τοὺς Κωμοδίκας κάποια δικαιώματα παραπάνω π' αὐτὰ ποῦ τοὺς ἔδωκες, διὰ νὰ μὴ εὑρίσκῃς κι' ἐσὺ τὸν πελά σου κάθε λίγο, καὶ διὰ νὰ ἡσυχάσουν οἱ κλέπται καὶ οἱ καλοῦργοι ἀπὸ πολλὰ ἄτακτα καὶ παράνομα πράγματα; νά τώρα ! ἄκουε πόσαι κλεψιαὶ καὶ πόσαι κακαὶ πράξεις γίνονται εἰς μέρη ποῦναι μακρὰ ποῦ τὰς πρωτευούσας, καὶ αἱ ὁποῖαι μένουν ἀτιμώρητοι, διότι ἐκεῖνοι ποῦ ταῖς κάμνουν, κάμνουν λογκριασμὸ νὰ ἦνε τόση ἡ ζημία πάνω κάτω μὲ ὅσα θὰ χρειασθῇ διὰ νὰ πάγῃ ὁ παθὼν νὰ ἐγκαλέσῃ. Ὅ,τι σοῦ λέγω δὲν ἀκούεις, διότι εἶνε σύστημα τῶν Κυβερνήσεων νὰ ἦνε κωφαὶ, ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ σοῦ ἀνοίξω λίγο λίγο τὰ φτιὰ καὶ τότε νὰ σοῦ τὰ κωφαίνω μὲ ταῖς φωναῖς. Νά λοιπόν. Πάρε ἕνα κομβολόγι (ἂν δὲν τὸ ξεύρῃς τί πρᾶγμα εἶνε, παρατήρα εἰς τὴν Λευκωσίαν μέσ' 'ς τὸ Ραμαζάνι) καὶ ἄρχησε νὰ μετρᾷς.

Ἕνας εἰς τὴν Αἰγιαλιῶσαν κατέβη ἀπὸ τὴν καπνοδόχην ἔκλεψε μίαν κορύπαν (ἀγγεῖον λίθινον) λάδι, τὸ πῆρε 'ς τὸν καφετζῆν καὶ τοῦ τὤλωσιν ἐνέχυρον νὰ πίνῃ κρασὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐκείνου ποῦ τὄχει.

Ἄλλος ἐμβῆκε μὲ μεγάλην ἀταραξίαν εἰς τὸν κῆπον ἑνὸς, ἔκοψε καὶ ἐσύναξεν ὅ,τι ἤθελεν ἐνώπιον ἐκείνου ποῦ εἶχε τὸν κῆπον καὶ ἐπῆγε 'ς τὴν δουλειάν του.

Δύο ἄλλοι ἀπὸ τὴν Γαλάτιαν, μαῦρος κι' ἄσπρος, ἔπιασαν μέσ' 'ς τὸν δρόμον ἕνα ἀπὸ τὸ Λυοναρισσον τοῦ ἐπῆραν 200 γρ., ἐδοκίμασαν καὶ κομμάτι τήν ράχιν του ἂν ἦνε στερεὰ καὶ τὸν ἀπεχαιρέτισαν.

Ἕνας ἄλλος 'ς τὸν Λυονάρισσον, ἐπειδὴ ἐπροσπάθησε ν' ἁρπάξῃ μίαν νέαν καὶ δὲν τὸ ἐπέτυχε, κλέπτει κάθε ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τὸ σπῆτι ἐκεῖνο ἀγγεῖα, πρόβατα καὶ λοιπὰ διὰ νὰ ἀποζημιωθῇ φαίνεται· προχθὲς ἔκλεψε μίαν πουλάραν, ὁηλαδὴ γάδαρον θηλυκὸν, ἐκεῖνος δὲ ποῦ τὴν εἶχεν ἔτρεξε 'ς τὸν κωμοδίκην, ὁ ὁποῖος μένει εἰς τὸ ἴδιον χωρίον· ὁ κωμοδίκης δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐξετάζῃ τέτοια πράγματα, ἀλλὰ κατὰ παράκλησιν τοῦ ἀνθρώπου ἔκαμε πῶς θὰ ἐρευνήσῃ περὶ τούτου κ' ἐταράχθη κομμάτι· τρὰ παρουσιάζεται ἡ μήτηρ τοῦ κλέπτου εἰς τὸν Κωμοδίκην καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ μείνῃ ἥσυχος καὶ ἡ πουλάρα τὴν ἐπαύριον θὰ παρουσιασθῇ· καὶ πραγματικῶς πρωΐ πρωΐ καλημέρισε τὸν ἀφέντη της.

Ὁ αὐτὸς κλέπτης πρό τινων ἡμερῶν ἐπῆγε μ' ἕνα βοηθὸν νὰ χαλάσῃ τὸ σπῆτι τοῦ ἰδίου πάλιν καὶ καλὰ νὰ τοῦ ἁρπάξῃ τὴν κόρην· ἐκεῖ τοὺς συλλαμβάνουν οἱ γείτονες τοὺς ὁδηγοῦν εἰς τὸν Κωμοδίκην, ὁ Κωμοδίκης κάμνει τὰς ἀπαιτουμένας ἐρεύνας, τὸν στέλλει εἰς τὸ δικαστήριον Ἀμμοχώστου συνοδευόμενον μὲ τὸν ἐνάγοντα καὶ μὲ τοὺς μάρτυρας, μὲ ἐπιστολήν του καὶ μὲ ἀναφορὰν τῶν ἐγχωρίων ἐναντίον του, καὶ ἔμως τὸ δικαστήριον Ἀμμοχώστου τὸν ἀπέλυσε κι' ἐπῆγε 'ς τὸ χωρίον καὶ φοβερίζει τώρα τὸν ἕναν καὶ τὸν ἄλλον.

Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ χάλια μας Κυρὰ Κυβέρνησις· τί θὰ μὲ πῇς τώρα ; βέβαια θὰ μὲ πῇς ἂς κάμουν ἀγωγὴν νὰ τὰ μαρτυρήσουν καὶ τότε βλέπεις· δηλαδὴ σὰν νὰ μοῦ λέγες ἐκεῖνος ποῦ τὴν κορύπαν τοῦ λαδιοῦ ἂς πωλήσῃ ἕνα πιθάρι λάδι διὰ νὰ τιμωρήσῃ τὸν κλέπτην τῆς κορύπας· ὁ ἄλλος, ἂς πωλήσῃ τὸ περιβόλι διὰ νὰ πκιδεύσῃ ἐκεῖνον ποῦ τοῦκλεψε τὰ κηπουρικά· ὁ ἄλλος ἂς ἐξοδεύσῃ κοντὰ 'ς τὰ 200 ἄλλα 100 διὰ νὰ κάμῃ δουλειάν· ὁ ἄλλος ἂς τοῦ χαρίσῃ τὴν κόρην του, ἀφοῦ μάλιστα εἶνε γιαὐτὴν τὸ κακὸν, διὰ νὰ γλυτώσῃ. Ἔτσι βέβαια σὰν νὰ μοῦ ἔλεγες, διότι κάμε λογαριασμὸν, καὶ μάλιστα Ἐγγλέζικον, πόσα ἔξοδα πρέπει νὰ κάμῃ ἕνας νὰ κόψῃ 38—40 μίλια διὰ νὰ ἔλθῃ 'ς τὴν Ἀμμόχωστον δύο καὶ τρεῖς φορὰς μὲ 5—10 μάρτυρας, καὶ νὰ δῇς ὅτι ἡ ἀπάντησις σου μοιάζει καθὼς σοῦ λέγω 'γώ.

Ἐγὼ αὐτὸ σοῦ λέγω καὶ κύταξε νὰ μ' ἀκούσῃς ἂν θέλῃς νἄμεθα καλὰ καὶ νὰ σὲ ἀπαλλάξω ἀπὸ τὴν Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησίν μου, εἰδὲ μηθὰμᾶς πάρῃ ὁ διάολος. Νὰ δώσῃς δικαίωμα εἰς τοὺς Κωμοδίκας ἀφοῦ τοὺς ὁρκίσῃς καλὰ καλὰ 'ς τὸ Εὐαγγέλιον (μὰ γιὰ νὰ σὲ πῶ· τώρα ἐνθυμήθηκα· ὥρκισες κιόλας αὐτοὺς τοὺς κωμοδίκας ἢ ὄχι ;) νὰ ἐξετάζουν αὐτὰ

τὰ πράγματα, νὰ λαμβάνουν σημειώσεις μυστικὰς τῆς διαγωγῆς ἑνὸς ἑκάστου, νὰ τὰς στέλλουν 'ς τὰ δικαστήρια, νὰ στέλλετε ἄνθρωπον νὰ τοὺς συλλαμβάνῃ ὅμορφα ὅμορφα νὰ τοὺς φυλακίζῃ καὶ τότε νὰ ὁρῇς. Κάμε το τοῦτο διὰ ὀλίγον καιρὸν καὶ νὰ ὁρῇς ὅτι θὰ γίνῃ ἡ Κύπρος Μοναστῆρι; (παροιμία Κυπριακή, ἐπειδὴ εἰς τὰ Μοναστήρια δὲν γίνεται τί ποτε! ; !; !;) Κάμε το καὶ νὰ ἦσαι βεβαία ὅτι ἂν ἀκούσῃς τὸ πράβω 'πό μὲ, ἀξίζει ἄλτρο καὶ παράσημα· νὰ σὲ δῶ λοιπόν,

Ποιός τὸ ἐφαντάζετο ὅτι ὁ Μακράκη. θὰ εὕρισκε κ' εἰς τὴν Κύπρον ὀπαδούς; Τινὲς Β . . . ἀνέγνωσαν, ἐνόησαν, ἐχόρτασαν πλέον τὰ θρησκευτικὰ συγγράμματα Χρυσοστόμων, Γρηγορίων, Βασιλείων, Θεοτοκῶν, Θεοφυλάκτων καὶ τόσων ἄλλων φαεινῶν τῆς Ἐκκλησίας φωστήρων, κ' ἠθέλησαν τώρα ν' ἀλλάξουν γοῦστον· ἐκατάλαβαν φαίνεται, καὶ εὗρε τῆς διορατικότητός των, ὅτι εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ κ. Μακράκη ὑπάρχει δόσις μεγαλειτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἢ εἰς τὰ μπαγιάτικα πλέον ἐκεῖνα τῶν παλαιῶν ἐκείνων Πατέρων. Μὰ ἕνα ἁπλούστατον πρᾶγμα πρέπει νὰ σκεφθῶμεν ἐδῶ. Ἐὰν ὁ Μακράκης λέγῃ τὰ ἴδια ἐκεῖνα ποῦ εἶπαν κ' ἐκεῖνοι, τότε εἶνε περιττὰ τὰ δικά του. ἐὰν ὅμως λέγῃ ἄλλα ἀπὸ ἐκείνους, τότε δὲν πρέπει νὰ τὸν παραδεχόμεθα. Ἔχομεν ἓν βιβλίον μιᾶς Ἑρμηνείας τοῦ κ. Μακράκη εἰς τὸ ὁποῖον ἐπαινεῖται ὅτι εἶνε ὁ μόνος ἀληθὴς Χριστιανὸς ὁ ἀγαπῶν τὸν Χριστὸν καὶ ὁ μόνος ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ του τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· ἐὰν τοῦτο ἀληθεύῃ εἶνε ἀνάγκη νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τὸ Ἁγ. Πνεῦμα ἐλάκωσε πλέον, διότι εἰς κάθε σελίδα σχεδὸν τοῦ βιβλίου του ὑβρίζει ὁλονὲν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ κληρικοὺς ἀποκαλῶν αὐτοὺς Θεοκαπήλους Σιμωνιακοὺς φαύλους ψεύστας κ. λ. πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἄλλοτε τὸ Ἁγ. Πνεῦμα δὲν ἐσυγχώρει ποτὲ εἰς ἐκείνους ποῦ τὸ εἶχαν νὰ τὸ κάμνωσιν.

Παραπονούμεθα κάποτε ὅτι οἱ πλούσιοί μας δὲν ἐλεοῦν τοὺς πτωχούς, μὰ ἔχουν καὶ δίκαιον ἀδελφέ· νὰ τί συνέβη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μέσα 'ς αὐτὰ τὰ Παρίσια. Ἕνας πτωχὸς ἐργάτης ἐνῷ ἐπεριπάτει μισοπεθαμένος, ἔξαφνα ἔπεσε χαμαὶ καὶ μὲ μισοκομμένα λόγια εἶπεν "Α δὲν ἠμπορῶ πλέον! εἶνε δύο ἡμέραι ποῦ δὲν ἔφαγα τίποτε" Ὅσοι ἔτυχαν ἐκεῖ ἔτρεξαν ἀμέσως τὸν ἐσήκωσαν καὶ προσεπάθουν νὰ τὸν ξελειποθυμήσωσιν, ἐσύναξαν δὲ καὶ διὰ συνεισφορᾶς ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ τὸν ἀρκέσουν πολλὰς ἡμέρας· ἀλλ' ἐνῷ ἡτοιμάζοντο νὰ τοῦ δώσωσι τὰ χρήματα, φθάνει ἐκεῖ ἕνας ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἁρπάζει τὸν λειποθυμημένον ποῦ τὸ περιλαίμι, καὶ ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἀγανακτοῦσαν καὶ ἐθυμώνοντο, ἐκεῖνος τὸν ἐπῆρεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, τί τρέχει λοιπόν; ὁ φίλος μας ὁ ἐργάτης ἦτο ἀπατεών· τὴν τέχνην δ' αὐτὴν εἶχε, τὴν κάμει τρεῖς φορὰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, καὶ αἱ τζέπαι του ἦσαν γεμάται χρήματα. Νά λοιπὸν πῶς αὐτοὶ οἱ ψεῦσται κάμνουν τοὺς πλουσίους νὰ μὴ ἐλεοῦν οὐδὲ τοὺς ἀληθινοὺς πτωχούς· μὰ θὰ μὲ πῆτε ἐδῶ δὲν συνέβη τοιοῦτόν τι διὰ νὰ φοβοῦνται μήπως ἀπατηθῶσι· ναὶ μὰ δὲν εἶνε καλλίτερα νὰ μεθα ἥσυχοι πῶς οὐδὲ δεκάρα δὲν δύνανται νὰ μᾶς πάρουν μὲ ἀπάτην; καὶ ἐπειδὴ δὲν ξεύρομεν ποῖος μᾶς ἀπατᾷ καὶ ποῖος δὲν μᾶς ἀπατᾷ δὲν δίδομεν οὐδ' ἡμεῖς εἰς κανένα γιὰ νὰ μεθα πάντα σήγουροι.

Ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα πολλὰ κακοὶ καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται περὶ γυναικῶν· πολλὰ παραδείγματα δυνάμεθα νὰ φέρωμεν, ἀλλ' ἰδοὺ ἓν νέον. Εἰς ὅλας μας τὰς πράξεις ἔχομεν μίαν παροιμίαν ποῦ λέγει "κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτὲ" δηλ., "καλλίτερα νὰ γείνῃ ἕνα πρᾶγμα καὶ ἂς εἶνε καὶ ἀργὰ, παρὰ νὰ μὴ γείνῃ". Καὶ ὅμως διότι μία Ἀδιλὲ 'ς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἠθέλησε νὰ νυμφευθῇ εἰς ἡλικίαν 94 ἐτῶν ('ς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας της λέγει ὁ "Νερλόγος" καὶ περιπαίζει τὴν Δεσποινίδα· σὰν νὰ μὴ ξεύρῃ ὅτι καὶτὰ ἄνθη ἀπολιθώνονται) ἔγεινε τὸ πᾶν ἄνω κάτω· μὰ τί ἐπάθετε βρὲ ἀδελφὲ; νὰ· ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ γείνῃ τὸ 1810 καὶ τὸ λησμονήσαμεν διότι εἴχαμεν πολλὰς ἐργασίας τὸ κάμνωμεν τώρα 'ς τὰ 1884· τί βγαίνει μ' αὐτό; δὲν λέγει ἡ παροιμία "κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ;" Ἀχ! κακὲ ἄνθρωπε καὶ φθονερὲ καὶ ζηλιάρη κτλ. κτλ. καὶ ἐφεξῆς καὶ οὕτω καθεξῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ
(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα	Γρ. 190—200
,, μὲ πίσσαν	,, 176—186
Ρακὴ σοῦμα 19 βαθμ.	
	Γρ. 2·5,40—2. 10)40

Χαρούπια νέας ἐσοδείας ἔγειναν μερικαὶ φορτώσεις δι' Ἀλεξάνδρειαν· αἱ τιμαὶ ἀόριστοι εἰσέτι.

Λευκωσίας (λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σῖτος ἐπωλήθη σήμερον τὸ κοιλὸν	Γρ. 23
ἡ κριθὴ ,, ,, ,,	13
τὸ κρέας ἡ ὀκᾶ	,, 8

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὀφείλομεν μίαν ἐξήγησιν πρὸς τοὺς συνδρομητάς μας. Ἡ "Σάλπιγξ" ἐκδίδεται νῦν ἐν τῷ τυπογραφείῳ "ἡ Κύπρος" κ. Γ. Νικοπούλου ἐν Λευκωσίᾳ· ὡς ἐκ τούτου δὲ καθυστέρησε μίαν ἑβδομάδα (τὴν 25 Ἰουλίου) ἐξεδόθη δὲ τὴν ἄλλην, (ἀντὶ Παρασκευῆς καθ' ἣν τοῦ λοιποῦ θὰ γίνηται ἡ ἔκδοσις), Σαββατον, καὶ ὡς ἐκ τούτου καθυστέρησε νὰ σταλῇ ἐγκαίρως τοῖς φίλοις συνδρομηταῖς. Γνωστοποιοῦμεν δ' ὅτι ἡ ἀναγκαίως ἄλλως ἐπελθοῦσα τοιαύτη τοῦ φύλλου καθυστέρησις ζημιοῖ μόνον ἡμᾶς καὶ οὐχὶ τοὺς συνδρομητάς. Πᾶσα δὲ ἀποστολὴ ἐφημερίδων ἢ διατριβῶν ἀφορωσῶν τὴν "Σάλπιγγα" ἀνάγκη νὰ στέλληται τῷ Συντάκτῃ ἐν Λεμησσῷ.

Κύριε Τρουμπεττάρη!

Δὲν μοῦ λέγεις ἐσὺ ποῦ καταλάβῃς περί του 'πόμενα τί ἐννοοῦν ἆρά γε οἱ Ἄγγλοι ὅταν λέγουν "'Ελευθερίαν" καὶ τί ἐννοεῖ ὁ κόσμος ὅταν λέγῃ αὐτοὺς φιλελευθέρους; ἐγὼ ἐγνώριζον ἕνα ὁρισμὸν τῆς Ἐλευθερίας, ἐνόμιζα δὲ ποῦ ἤκουα ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος εἶνε φιλελεύθερον, ὅτι ἀπὸ τὴν Λόντραν ἐβγαίνει ἡ Ἐλευθερία καθὼς ἀπὸ τὸ Γιμὲν ὁ καφὲς· καὶ διὰ τοῦτο ὅταν ἦλθαν 'σ τὴν Κύπρον οἱ Ἄγγλοι ἐπειδὴ ἐνόμιζα ὅτι θὰ φέρουν μαζῆ των καὶ τὴν φιλενάδα των Ἐλευθερίαν ἐκείνην ποῦ ξεύρω 'γὼ, ἔβγαλα κ' ἐγὼ μὲ πολλοὺς ἄλλους τὸν λαιμόν μου ποῦ ταῖς φωναῖς καὶ ποῦ τὰ "Ζήτω" ἀφοῦ ὅμως ἔκατσαν κι' ἐκαλόκατσάν, ἐκατάλαβα ὅτι ἡ Ἐλευθερία τους τούτους δὲν εἶνε σὰν ἐκείνην ποῦ ξεύρω 'γώ.

Τοῦτοι κατὰ ποῦ θωρῶ ὅταν λέγουν "'Ελευθερίαν" ἐννοοῦν τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴ ἔχῃ οὔτε σπῆτιν, οὔτε ἀμπέλιν, οὔτε περιβόλιν, οὔτε βρακὶ ἀκόμη διὰ νὰ ἦνε νέττος ὁ ἄνθρωπος· ὅπου θέλει νὰ πάγῃ νὰ μὴ ἔχῃ ἐμπόδια· ἂν θὰ βγαίνῃ δηλαδὴ 'ς τὴν φυλακὴν νὰ μὴ ἔχῃ ἔνοιαν ποῦ θ' ἀφίσῃ τὰ πράγματά του· καὶ διὰ τοῦτο πρῶτα πρῶτα μᾶς ἐμπόδισαν νὰ καλλιεργοῦμεν τὸ μάλιν μας κ' ἔκοψαν καὶ τὰ γένεια ἑνὸς παπᾶ γιὰ νὰ μᾶς φοβερίσουν, κ' ἔτσι τὸ ἀφήκαμεν κ' ἐγέμισε πεύκους· ὕστερα μᾶς ἔπεμψαν πέρσυ μέσ 'ς τὸ καλοκαίριν ἕνα καρκαγκάλον (μακρὺν καὶ παστὸν) Ἄγγλον μὲ τρία καππέλια 'ς τὴν κεφαλὴν καὶ μᾶς ἀρχίνησε "τοῦτον ἓν δικόν σου, μὰ ἔχει τρεῖς χρόνους ποῦ δὲν τὸ ἐτσάπισες καὶ σοῦ τὸ παίρνει ἡ Κυβέρνησις" "τοῦτον ἔχει μέσα πεύκους εἶνε τῆς Κυβερνήσεως" "τοῦτο εἶν' ἔτι εἶνε τῆς Κυβερνήσεως" καὶ τ' "ἄλλο εἶν' ἔτσι εἶνε τῆς Κυβερνήσεως" καὶ μὲ τὸ ἔτσι καὶ μὲ τ' ἄλλεῶς μᾶς ἐπῆραν κάμποσα· ἀρχινήσαμεν νὰ φωνάζωμεν, νὰ κλαίωμεν, "ἀγκαλέστε με" λαλεῖ μας· βρὲ τὸν γυιὸν τοῦ ἀναθεματισμένου, τάχα ἂν τὸν ἐγκαλέσωμεν τοῦτον δὲν τὸν πιάω' ἡ κρίσι; ἀγκαλέσαμέν τον φίλε μου, ἐπήραμέν τον 'ς τὴν Λεμησσόν, "ἔν ψεύματά σας—μᾶς λέγει—δὲν σᾶς ἐπῆρα τίποτε" ἔλα τώρα κάτσε ξεμπέρδευκε. Κατόπιν εἶπεν ὁ Δικαστὴς πῶς ἔν' νάφτῃ νὰ

τὰ δῇ καὶ νὰ μᾶς δικαιώσῃ· νὰ δοῦμεν· ἡ Παναγία μου τοῦ Μασιχιρᾶ νὰ μπῇ 'ς τὴν καρδιάν του.

Τὰ σπήτια μας χαλοῦν, νὰ τὰ σάσωμεν ὁπότε θέλομεν· καὶ σὰν θέλομεν δὲν ἠμποροῦμεν· τοῦτον ἔν κλαδὶ μὲν τὸ κόψῃς μαλλών' ἡ Βασίλισσα, τοῦτος ἔν πεῦκος μὲν τὸν κόψῃς ἔν' τῆς Βασίλισσας· τοῦτος ὁ δρῦς ἔν δικός σου μὰ τώρα εἶνε χειμῶνας μὲν τὸν κόψῃς κκρτέρα (ψόφα καὶ σὺ καὶ τὰ κτηνά σου μέσ'ς τὰ χιόνια) νἄρτῃ τὸ καλοκαῖρι, ἔβκαλε ἄδειαν,—μὰ δὲν μπορῶ εἶμαι πτωχός —πούλησ' τὸν γάδαρόν σου (διὰ νὰ ἦσαι τέλεια "ἐλεύθερος") νὰ πιάσῃς. Ἔτσι; τούτη εἶν' ἡ Ἐλευθερία πού φεραν οἱ Ἄγγλοι; γιὰ νὰ σὲ πῶ ἔτσι "ἐλευθερίαν" ποῦ δὲν τὴν καταλαμβάνομεν ἂς τὴν πιάσουν κι' ἂς μᾶς λείψουν.

Ἐκεῖνος ὁ Βήκονσφηλδ ἔλεγε πῶς θὰ κάμῃ Παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς τὴν Τζύπρον, μὰ φοβοῦμαι ὅτι, κατὰ τὴν σημασίαν ποῦ δίδουν 'ς τὴν "Ἐλευθερίαν" "Παράδεισος" θὰ πῇ "κόλασις". Σὺ Κύριε Τρουμπεττάρη πῶς ἐννοεῖς τὸν "Παράδεισον"; ἑτοιμάσου νὰ μ' ἀπαντήσῃς διότι θὰ σ' ἐρωτήσω μετὰ ταῦτα.

τοῦ Αὐγούστου τοῦ 84

Χατζῆ Κτωρῆ; ποῦ τὴν Μαραθάσα.

Σ. Σ. Δύναμαι νὰ σ' ἀπαντήσω καὶ τώρα, ὅτι "Παράδεισος" θὰ πῇ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον κατοικοῦν ὄφεις, διότι καθὼς ξεύρεις ὁ ἄνθρωπος ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν Παράδεισον.

Λάρνακι.

Δὲν μοῦ λέγεις Κύριε Σαλπιγκτὰ ἂν ἔχετε καὶ σεῖς ἐκεῖ πολλοὺς καὶ πολλὰς [ἡ ψώρα εἶνε κολλητική) οἱ ὁποῖοι ἔγειναν ἔτσι ἔξαφνα τόσον μεγαλοπρεπεῖς, ποῦ δὲν καταδέχονται ἐνῷ διαβαίνουν νὰ ρίψουν τοὐλάχιστον ἕν βλέμμα πρὸς ἐκείνους ποῦ τοὺς χαιρετοῦν, παρὰ σὰν νὰ θέλουν νὰ βεβαιώσουν (ἐκείνους ποῦ δὲν τοὺς ξεύρουν) ὅτι εἶνε πρίγκηπες ἢ κατάγονται ποῦ τὴν γενεὰν τῶν . . . ποιῶν νὰ πῶ δὲν ξεύρω οὐδ' ἐγὼ· (Σ. Σ. τῶν Ἀβυσσινῶν π. χ.) τοὐλάχιστον αὐτὰ ἂς τὰ κάμνουν μόνον ἐμπρστὰ 'ς τοὺς ξένους· (ναὶ μὰ ὕστερα ἂν τύχῃ νὰ ἔχῃ καὶ ξένους, καὶ ἐσὺ παρουσιασθῇς μὲ τὸ θάρρος ἐκεῖνο, τότε δὲν θὰ χαλᾷς τὸ γάρπος των; γιὰ τοῦτο σοῦ κόπτουν τὸ θάρρος διὰ νὰ ἦνε σήγουροι εἰς κάθε περίστασιν) ἦτο καὶ τοῦτο ἀρά γε πεπρωμένον νἄλθουν οἱ Ἄγγλοι καὶ νὰ χωρίσουν ἀμέσως ταῖς ψηλαῖς γενιαῖς ποῦ ταῖς χαμηλαῖς ἐνῷ πρὶν ἦσαν "οὐλ' οἱ γύφτοι μιὰ γενεά;" Ὄφ Θεέ μου πῶς δέχεσαι νὰ γίνωνται αὐτὰ τὰ παράξενα, καὶ αὐτὰ τὰ ἀνόητα ξιππάσματα, καὶ τὰ πόσιηκα μεγαλεῖα, καὶ δὲν στέλλεις ἕνα ἀέρα δυνατὸν νὰ ρίψῃ τὴν Λεοντῆν νὰ φανῇ 'ς τὸν κόσμον τὸ ἀληθινὸν πρόσωπον ἑκάστου; (Πολλὴν στενοχωρίαν βλέπω νὰ ἔχῃς φίλε μου· κάμε το κ'ἐσὺ ἂν σοῦ περνᾷ· ἐδῶ εἶνε ἡ τέχνη· νὰ παρουσιάζῃς τὸν χαλκὸν διὰ χρυσίον).

ΠΟΙΗΜΑ εἰς ΚΥΠΡΙΑΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ.

Ποῦ τὸν τζαιρὸν ποῦ μβήκαμεν
ποκάτω 'σ τὴν Ἀγγλίαν,
ὁ νοῦς μας ἄψεν τζ' ἔκρουσεν
ποῦ τὴν Ἐλευθερίαν.
Ἐπάθαμεν σὰν τὰ κτηνὰ
ποῦ νὰ ξαπολυθοῦσιν,
τζαὶ ν' ἀρχινήσουν νὰ βουροῦν
τζαὶ νὰ πορδοκλωτσοῦσιν.
Ν' ἀνοίγουν τὰ ρουθούνιά τους
νὰ σφιγκτομουθουνίζουν,
πότε νὰ μουγκαρίζουσιν
τζαὶ πότε ν' ἀγκανίζουν.
Βουροῦν ἀμμὰ πολλόου τους
κανέναν ἐν τζαὶ ξέρει,
πῶς τὰ κλουθὰ ἀφέντης τους
μὲ τὸ σχοινὶ 'σ τὸ χέρι.
Τζαὶ καρτερὰ νὰ ποσταθοῦν
νὰ πιάσῃ νὰ τὰ δήσῃ,
'σ ἄλλα νὰ βάλῃ πέδηκλον
τζ' ἄλλα νὰ σωντζερίσῃ.
Ἀπὸ τὴν ἀππομάραν μας
ἔφαι μας ἡ κατζία,
τζαὶ δὲν συντηχαινούμαστον·
λαλεῖ τζ' ἡ παροιμία,
«Ὁ κῶλος εἶδε τὸ βρατζὶν
ὁ τίτζιμος τζ' ἐσιέσθην»,
(συμπάθειον· δὲν τῶβγαλα γιὼ·)
νὰ μὲν μ' εὕρετε φταίστην.)
Κερήνειαν, Κτῆμαν, Λάρνακαν
τζαὶ Λεμησσὸν, τζαὶ Χώραν,
τζ' εἰς τὰ χωρκὰ καταπαντοῦ
ἐκόλλησεν ἡ ψώρα.
Ποῦ τὴν πικραντερίαν μας
μέρωσιν δὲν θωροῦμεν,
'μέραν τζαὶ νύκταν πάσχωμεν
νὰ σκυλλοφαηθοῦμεν.
ποῦ νέν τους τζείνους τοὺς στραβοὺς
ποῦ μᾶς κακολογοῦσιν,
πῶς δὲν εἴμαστον Ἕλληνες;
ἂς ἔρτουσιν νὰ δοῦσιν.
Ἂς ἔρτουν ὧδε οὗλοι τους
νὰ στραβωθοῦν ν' ἀμπλέψουν,
ἀκόμα εἶντα θέλουσιν
νὰ δοῦν τζαὶ νὰ πιστέψουν;
... ...
Ὅσαις πελλάρες γίνονται
ἓν τούτη ἡ αἰτία.
τζαὶ οὖλα τοῦτα γίνονται
ποῦ τὴν Ἐλευθερίαν.
ποῦ τὴν Ἐλευθερίαν μας
ἐπέτασεν ὁ νοῦς μας.
Τζ' ἔχομεν κάμποσους πελλοὺς
τζ' ἐμεῖς ποῦ τοὺς δικούς μας,
ἄλλοι ποτζεῖ κορτώννουσιν
τζαὶ παρπατοῦν 'στὴν στράταν.
Μὲ "καλ' ἡμέρα" σοῦ λαλοῦν
μ' "ὥρα καλὴ" σὰν πάντα,
ἄλλοι ποδᾶ φορήσασιν
Ἐγγλέζικον καπέλλον.
Τζαὶ νόμισαν πῶς ἔγειναν
ἀδέλφια τῶν Ἀντζιέλων.
Ἄλλοι πάλαι κορτώννουσιν
τζαὶ βγέννουν μέσ' 'στὴν μέσην,
τζαὶ πᾶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν
τζαὶ καρτεροῦσιν θέσιν,
τζαὶ γράφουσιν ἀναφοραῖς
πὸν ἴσια μ' ἕναν δρᾶμα.
νάτε! τζαὶ μὲ τὰ τέσσαρα
ἀρκεβουσα τ' Ἀκάμα!
Ἀμμὰ τοὺς διαολόπελλους
τοὺς πελλολαομένους,
Ἀρμένιδες τοὺς ἔκαμα,
Ἑβραίους ὄξα ξένους;
τζ' ὀρπίζει ὁ καθένας τους
θέσιν μὲ τὰ σωστά του·
διάολε μὰ τὴν πίστιν μου
ἀμμὰν τοῦ τζακρισμάτου.
(Ἀκολουθεῖ.)

Ἀπάντησις εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 23 φύλλον τῆς «Σάλπιγγος».

Ἐπειδὴ ἡ "Σάλπιγξ" πρώτη ἦλθεν εἰς τὴν Λευκωσίαν,
Ταχυπτέρυξ ὡς ὁ χρόνος, πρὸς παρασημοφορίαν,
Διὰ τοῦτο προσαλπίζω περιττὴ ὅτ' ἀποβαίνει
Πᾶσ' ἐξήγησις . . . κι' ἡ πέτρα τῷ Σχολιαστῇ Μας μένει.

Ταῦτα γράφω 'στὸ γραφεῖον
Ἀπονέμων τὸ βραβεῖον.
Μ' εὐχαρίστησιν μεγάλην
Δι' αὐτὴν τὴν μικρὰν πάλην.

Θ. Ρ.

Αἴνιγμα κγ'.

Ὁσάκις φίλε εἰς τὴν καρδίαν
ἐπικαθήσω τὴν ὑμετέραν,
τότε εἰς πᾶσάν σου ἐργασίαν
κέκτησαι ζέσιν ἐνθερμοτέραν.
Ἂν δ' ἐξ ὠμότητός σου τολμήσῃς
κ' ἀνηλεῶς μὲ καρατομήσῃς,
εὐθὺς τοιαύτην δύναμιν ἔχω
ὥστε κ' εἰς κτόνον θεοῦ μετέχω.

Λευκωσία. Πολ. Γαβριηλίδης.

Σ. Σ. Τοῦ λοιποῦ οἱ λυτῆρες Λευκωσίας, Λάρνακος καὶ τῶν ἐκεῖ χωρίων, δέον νὰ ἀπευθύνωσι τὰς λύσεις πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Νικόπουλον ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἡ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.